

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 326. Jazzmensen, liefhebbers, musici, die Charlie Parker niet graag met strijkers horen, en dat dan vooral door de arrangementen die meer met Hollywoodmuziek te maken hebben, dachten jaren lang dat producer Norman Granz aan Parker die strijkers had opgedrongen. Granz heeft altijd duidelijk gezegd dat het louter en aalleen Parker's idee was. En dat moet kloppen, want Parker heeft ook vrij wat concerten op die manier gedaan, en in die gevallen was Bird voor 100 % eigen baas. 30 november 1949 deed Parker zijn eerste platensessie met strijkers, er werden zes stukken opgenomen. Met Mitch Miller-hobo en althobo, 3 violen, 1 altviool en 1 cello plus 1 harp. De ritmesectie bestond uit Stan Freeman-piano, Ray Brown-bas, Buddy Rich-drums. Jimmy Carroll leidde het ensemble en schreef in ieder geval vier van de zes arrangementen - ik heb een aantekening dat de twee die u nu te horen krijgt niet van hem zijn, maar kan de bron niet meer vinden, evenmin wie ze dan wel geschreven heeft. Dit is Vernon Duke's "April in Paris".

plaat 1

Charlie Parker with Strings: April in Paris (Vernon Duke)
B/4 - 3:05 - Verve 511 033

"April in Paris". Nu: George Gershwin's "Summertime".

zelfde

Charlie Parker with Strings: Summertime (Gershwin)
B/5 - 2:45 - idem

"Summertime", altsaxofonist Charlie Parker with Strings, voor Mercury in New York City, 30 november 1949. Eind '48/begin '49 had Parker een langlopend engagement in de Royal Roost op de hoek van Broadway en de 48ste Straat, 15 december '49 werd een nieuwe club geopend goed vier blokken hoger, op no. 1678 Broadway, bij de 53ste Straat. Oscar Goodstein was de manager en Bird, Charlie Parker, bleek de naamgever: Birdland, the Jazz corner of the World. De portier zou met regelmaat als MC optreden, Pee Wee Marquette, we zullen nog van hem horen. Parker met zijn kwintet, als onderdeel van serie solisten en groepen, begon in Birdland met een wat gewijzigde groep: trompettist Kenny Dorham en drummer Max Roach gingen hun eigen weg, daarvoor in de plaats kwam als trompettist Robert Chudnick, genoemd Red Rodney, 27 september 1925 (dit is het correcte jaar) geboren in Philadelphia. In 1940, 15 jaar oud, werd hij beroeps en toen hij 9 jaar later bij Parker ging spelen had hij een typische big band carrière achter zich: Jerry Wald, Jimmy Dorsey, Tony Pastor, Les Brown, Georgie Auld, Claude Thornhill, Gene Krupa en tenslotte Woody Herman.

Stilistisch was zijn vertrekpunt het spel van Harry James geweest, wat daar nog van over was toen hij bij Parker kwam verdween vrijwel meteen. De nieuwe man op drums was Roy Owen Haynes, 13 maart 1926 geboren in Roxbury, Massachusetts. In de jaren veertig begon hij bij Franky Newton en Pete Brown in Boston, van '45 tot '47 speelde hij in de oude swingband van Luis Russell, om dat laatste jaar de stap naar Lester Young te maken. Toen begon het Bebop te worden, in '49 even bij trombonist Kai Winding, eind datzelfde jaar dus bij Parker. Haynes zou in de lijn Kenny Clarke/Max Roach snel een belangrijke drummer worden, nog voor de zeven jaar oudere Art Blakey. Hij is de uitvinder van de doorlopende roffel over drie of vier tom-toms, hij begon als eerste de trommelvellen sterk op te draaien waardoor een hoog, licht geluid ontstond. Negen dagen na de Birdland-opening speelde het kwintet op een concert in Carnegie Hall, van de vijf stukken koos ik er vier voor deze geschiedenis. Carnegie Hall, de avond van 24 december 1949: Red Rodney-trompet, Charlie Parker-altsaxofoon, Al Haig-piano, Tommy Potter-bas, Roy Haynes-drums. Eerste stuk: van Little Benny Harris op het accoordenschema van "How high the moon": "Ornithology".

plaat 2

Charlie Parker All Stars: Ornithology (Benny Harris, Charlie Parker A/3 - 4:45 - Jazz Live BLJ 8004

"Ornithology". Op de plaat die ik gebruik, een Italiaanse Jazz Liv zijn helaas de applauzen etc. er afgeknipt, het voordeel is dat het volgende stuk compleet is, in de Voice of America-transcriptie praat Leonard Feather over Parker heen. Bird's blues "Cheryl".

zelfde

Charlie Parker All Stars: Cheryl (Parker) A/laatste - 5:28 - idem

"Cheryl". Nu Parker's variatie over het accoordenschema van Ray Noble's "Cherokee". Vier jaar na de ~~historische~~ ^{historische} plaatversie: "Koko".

zelfde

Charlie Parker All Stars: Koko (Parker) B/1 - 5:29 - idem

"Koko". Hier sla ik nu "Bird of paradise" over en ga naar het laatste stuk. Opnieuw een blues van Parker: "Now's the time".

zelfde

Charlie Parker All Stars: Now's the time (Parker) A/2 - 5:35 - idem